

вказані вище міста є найпотужнішими індустріальними центрами. У цих центрах зосереджені найбільші металургійні, нафтопереробні і машинобудівні підприємства [6].

Отже, командні міста і зв'язки між ними становитимуть опорний каркас виробничого сектору економіки України зі зв'язками на трьох рівнях: глобальному (рівень світової економіки, на якому виявлено присутність тих чи інших українських міст), національному (визначені міста як вузлові пункти і ядра мережі в межах країни) та локальному (діючими особами є фірми, які пов'язані між собою у межах одного міста і визначають позицію міст у мережі).

Література

1. Колот А. М., Герасименко О.О. Соціально-трудова сфера в умовах становлення нової економіки: глобальні виклики та домінанти розвитку. Економіка і організація управління. 2018. № 1 (29). С. 6–29.
2. Безпека та конкурентоспроможність економіки України в умовах глобалізації: монографія; за заг. ред. О.С. Власюка. К.: НІСД, 2017. 384 с.
3. Метрополійні функції великих міст України: потенціал розвитку та перспективи реалізації: монографія / наук. ред. М.І. Мельник; НАН України; Державна установа «Інститут регіональних досліджень ім. М.І. Долишнього НАН України». Львів, 2016. 552с.
4. Geddes P. Cities in evolution an introduction to the town planning movement and to the study of civics. London: Williams&Norgate, 1915. 409 p.
5. Hall P. TheWorld Cities. New York: McGraw Hill, World University Library, 1966. 256 p.
6. Баранцев П. Глобальні міста як каркас економіки. Український контекст. URL: <https://tyzhden.ua/Economics/77654>.

УДК 331.54

Білик О.М.,

канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри управління персоналом та економіки праці
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ЛЮДИНА В КООРДИНАТАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ: НОВІ МОЖЛИВОСТІ І ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Масштабна інтелектуалізація праці і інформатизація суспільства, широке використання цифрових технологій і стрімкий перехід діяльності з реального світу у світ віртуальний (онлайн), що

охопили всі сфери діяльності людей, істотно змінюють як соціально-економічний розвиток світу, так і життя кожної окремої людини.

Цифрові технології — одночасно величезний ринок та індустрія, а також платформа ефективності і конкурентоспроможності всіх інших ринків та індустрій. Високотехнологічне виробництво та модернізація промисловості за допомогою інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій, масштаб і темп цифрових трансформацій повинні стати пріоритетом економічного розвитку.[1]

Впровадження цифрових технологій в усі сфери життя (цифровізація), від взаємодії між людьми до функціонування промислових виробництв, відкриває нові можливості для працівників та водночас створює нові проблеми реалізації трудового потенціалу.

Цифровізація та розвиток цифрової економіки неминуче супроводжуватимуться зникненням певних професій та зменшенням використання людської праці. За оцінками European Commission загальносвітовий потенціал автоматизації операцій, які зараз виконуються працівниками, становить близько 50 % — тобто половину всіх функцій працівників тепер можуть виконувати різноманітні сучасні технології; щонайменше 30 % від існуючих зараз видів діяльності можуть бути повністю автоматизовані — а це означає, що людська праця в окремих процесах буде не потрібна взагалі [2]. Постає очевидним факт, що головним ризиком цифрової трансформації економіки на початковому її етапі є неминуче зростання рівня безробіття.

Проте цифрова економіка несе з собою і нові потреби, що обумовлюють появу якісно нових професій і становлення якісно нових вимог до знань, вмінь і навиків працівників. Попит на ринку праці трансформується з урахуванням нових видів економічної діяльності та нових підходів і моделей функціонування бізнесу. Це в свою чергу ставить нові орієнтири існування для всіх суб'єктів ринку праці. Цифрова економіка не лише створює нові галузі і професії, а ще й надає необмежені можливості реалізації трудового потенціалу і розкриттю талантів людини. Цифрова економіка невілює кордони між країнами світу, змінює формат поняття «робоче місце», потребує нових форм партнерства і співробітництва між суб'єктами соціально-трудових відносин, тісно переплітає віртуальний та фізичний світи. Реалії цифровізації такі, що для підтримання своєї конкурентоспроможності на ринку праці людина має постійно вчитися, різностороннє розвиватися і отримувати нові навички. У цифровій економіці конкурентну

перевагу матиме той, хто здатен швидко змінюватись і адаптуватись до динамічних умов існування та спроможний мислити креативно і масштабно.

Література

1. Розпорядження КМУ від 17 січня 2018 р. №67-р «Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації» [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018- %D1 %80](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80)

2. Threats and opportunities from automation and robotisation. European Commission. https://ec.europa.eu/knowledge4policy/foresight/topic/changing-nature-work/new-technologies-automation-work-developments_en

УДК 339.7

Смалійчук Г.В.,

канд. екон. наук, ст.викладач
кафедри управління персоналом та економіки праці,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Інтернаціоналізація ринку праці, розвиток інноваційного міжнародного виробництва із залученням інтернаціональних факторів виробництва активізують процес формування інтернаціонального працівника. Як наслідок, за сприяння міжнародних посередників ринків праці відбувається включення інтернаціонального працівника у міжнародні процеси виробництва, реалізує інтернаціональний процес праці.

Важливо зазначити, що процес формування інтернаціонального працівника зумовлює формування інтернаціональної ціни трудового ресурсу, уніфікації вимог до рівня освіти та кваліфікації працівників, створення типових трудових контрактів та стандартизованих умов праці.

У результаті активізації міжнародної трудової міграції вчених, фахівців і кваліфікованих працівників успішних підприємств, відбувається формування глобального ринку високотехнологічної і кваліфікованої праці.

Неодмінною умовою становлення інформаційного, постіндустріального суспільства та цифрової економіки є знання і творчі